בס"ד יח' כסלו ה'תשפ"ז

הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:40

שעון חורף - מהלוח המדוייק של "**אור החיים**" ע"פ "**אופק תל אביב**"

שָׁנָה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' **1328**

@ **בע"ה בשבוע הבא ביום שישי נר ראשון של חנוכה.**
מצווה להדליק מן המובחר, ע"י שמן זית טהור.

@ יש להכין השמן והפתילות מבעוד יום ולא להמתין לרגע האחרון, (יום שישי קצר והמלאכה מרובה).

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

סגולה להשתתף בשיעורו בלוויין של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" במוצ"ש בשעה 20:30

מפטירין: "חזון עובדי"ה" (עובדיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
יועץ נישואין ומשפחה

פרשת וישלח

מעניני הפרשה:

⇦ יעקב מתכונן בשלושה אופנים לקראת הפגישה עם עֵשָׂו אחיו. (**מלחמה, תפילה, דורון**).
⇦ המאבק בין יעקב למלאך.
⇦ יעקב נפגש עם עֵשָׂו אחיו ונפרד ממנו לשלום.
⇦ עֵשָׂו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.
⇦ המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.
⇦ קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון. (מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)
⇦ ידיעות על צאצאי עֵשָׂו, נשיאי אדום.

📖 "**וישלח יעקב**" (ל"ב ד')
ידוע כי המלה '**וי**' מרמזת על עצבות, ואין לאף יהודי להיות בעצבות אלא בשמחה שכתוב "**עבדו את ד' בשמחה**" (תהלים ק' ב'), לכן צריך כל יהודי לדעת:
"**וי-שלח**" את העצבות שלח ממך. (רבי נפתלי מרופשיץ)

📖 "**עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה**"
למה דווקא שם? עונה פר' ר' אליעזר: יעקב התגבר על המלאך והפילו והמלאך אחז בגיד הנשה שעל כף הירך והגיד נָשָׂה (קפץ) ממקומו ונעשה כחלק מת, לכן עד היום איסורו. החת"ס מוסיף (אמת של תורה) שבאיסורו מרמז על 4 תענויות של עם ישראל. **את** אותיות **תשעה אב**. **גיד**=**ג'** תשרי. **י'** טבת. **וגיד**=17 בתמוז. **הנשה** אותיות **השנה**. (ב. בר דיין הי"ו)

📖 "...**ויאמר לֹא אֹשַׁלֵּחַ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי**" (לב- כז)
לשם מה צריך יעקב ברכה משרו של עֵשָׂו?
כאשר הברכה באה ממלאך טוב, אז יש מקטרגים רבים שהברכה לא תחול, אבל ברכה שבאה ממלאך שהוא עצמו מקטרג ורע, היא חלה בלי שום קטרוג, כיון שאין מי שיקטרג מאחר שהשר שלהם הסכים לברך, ועל כן ביקש יעקב ברכה משרו של עשו (גבורת יעקב). תפקיד יצר הרע למנוע בעדנו להתקרב לאבינו שבשמים. לכן התרופה שלו זה תורה.
יצר בגימטריה **300**. **אֵשׁ** משולה לתורה בגימטריה **301**. רואים שהתגובה ליצר הרע זה **לימוד תורה**.

📖 "**ויירא יעקב מאד**" (לב' ח') - ממה פחד כל כך יעקב? מתרץ ה"כלי יקר" שהפחד של יעקב נבע מכך שהוא חשש שמא חטא בזה שהוא שלח את כל אותו הדורון לעשו אחיו.

📖 "**הַצִּילֵנִי נָא**"
'**נא**' מרמז על ארבע הגלויות: בבל, מדי= **נ**בוכדנצר, **א**חשורוש. וגלות יון נרמזה גם במילה 'נא', **נ**יקנור ו**א**נטיוכוס. וגלות אדום נרמזה במילת 'נא' **נ**ירון ו**א**ספסינוס. (ילקוט ראובני)

📖 "**קטנתי מכל החסדים**" (ל"ב י')
הגאון מוילנא היה אומר: שמינית שבשמינית (של גאווה) זהו הפסוק השמיני בפרשה השמינית שבתורה, פרשת וישלח שהוא: "**קטנתי מכל החסדים**". מכאן ילמד תלמיד חכם שאף על פי שנתעלה לגדולה, ועשיר הוא כיעקב אבינו, צריך הוא להחזיק במידת הענווה, ולזכור כי כל עושרו בא לו מידי הקב"ה, ועל ידי כך יזכה להגיע למדרגת: "קטנתי מכל החסדים".

📖 "**וַיֹּאמֶר הִנֵּה בַּת לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ**"
(אלף המגן) "ויוצא דינה" אמרו המקובלים היתה גלגול של אשת תרח אם אברהם, שבה עליה בנידתה. **דינה** היא גם אותיות **נידה**. וניתקנה על ידי ביאת שכם, ששאב ממנה הזוהמה ואפשר דזהו שנאמר: "אשר ילדה ליעקב" שדינה נולדה ליעקב מגלגול שעבר. (ב. בר דיין הי"ו)

📖 "**בַּאנוּ אֶל אָחִיךָ אֶל עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ...**"
'**הלך**' אותיות '**כלה**'. "לקראתך וארבע מאות איש" ר"ת "**אולם**". מסתבר שיש **כָּלָה** וגם **אולם** וארבע מאות איש מוזמנים מחכים לך שתתחתן ואולי תתיישר בחיים ועם הבריות. קיבלת כלה שהיא מן השמיים שנאמר "וישובו המלאכים..." תפסיק להיות מלאך (אדם) שפוגע בבריות. (שלמה אלביליה הי"ו)

📖 "**כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה**"
אומרים על דרך המוסר שמי **שֶׁמַּקֵּל** תמיד, "**עברתי**" יכול לעבור על איסורים.

פינת הניבים והפתגמים

הִנִּיחַ מְעוֹתָיו עַל קֶרֶן הַצְּבִי / שָׂם כִּסְפּוֹ עַל קֶרֶן הַצְּבִי = אִבֵּד אֶת כַּסְפּוֹ, הִפְקִיר אֶת כִּסְפּוֹ.
דוגמה: כָּל הַמַּשְׁקִיעַ כִּסְפּוֹ בְּעֵסֶק כּוֹשֵׁל, חֲרִיחוֹ כְּמִי שֶׁהִנִּיחַ מְעוֹתָיו עַל קֶרֶן הַצְּבִי.
הַצְּבִי הוּא זָרִיז וְנָע בְּמָהִירוּת וְיֵשׁ סִכּוּי גָּדוֹל שֶׁהַכֶּסֶף יֹאבַד.
מקור: מִי שֶׁהָלַךְ לְמִדְיָנַת הַיָּם וְעָמַד אֶחָד וּפָרַנֵּס אֶת אִשְׁתּוֹ. חָנָן אוֹמֵר: אִבֵּד אֶת מְעוֹתָיו. נֶחְלְקוּ עָלָיו בְּנֵי כּוֹהֲנִים גְּדוֹלִים, וְאָמַר: יִשָּׂבַע כַּמָּה הוֹצִיא וְיִטּוֹל. אָמַר ר' יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי: יָפָה אָמַר חָנָן, הִנִּיחַ מְעוֹתָיו עַל קֶרֶן הַצְּבִי [כְּתֻבּוֹת דַּף י"ג, עַמּוּד ב'].
(ניבונכון)

לעילוי נשמת **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל השבוע כב' כסלו, פקידת שנתו.
ולעילוי נשמת **מרים נתני** בת תאג'י ויוחנן ז"ל השבוע כא' כסלו, פקידת שנתה.
זכותם תגן בעד ילדיהם ומשפחתם שיזכו לרפואה שלימה ברכה והצלחה, אמן.

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "**לדעת**", "**חידוש**", "**דרשו**": https://www.hidush.co.il/ / http://ladaat.info

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה (המשך)

א - בכל יום משמונת ימי החנוכה גומרים את ההלל בברכות לפניו ואחריו.

ב - בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום" אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד".

ג - מנהג הספרדים ועדות המזרח שלא לומר פרק "במה מדליקין", בליל שבת חנוכה, מפני שבפרק זה נזכרים הפתילות והשמנים שאין מדליקין בהם נר שבת, ובחנוכה מותר להדליק בהם נר חנוכה. והאשכנזים נהגו לומר פרק "במה מדליקין" גם בליל שבת חנוכה.

ד - מותר לעשות מלאכה בימי חג החנוכה כמו בכל ימות השנה. ומכל מקום נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות, דהיינו עד כחצי שעה לאחר הדלקת הנרות, ואין להקל להן.

ה - נוהגים להרבות בצדקה לעניים בימי החנוכה.

ו - בתפילות חג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה קודם "ועל כולם". ואפילו בתפילת ערבית בלילה הראשון של חנוכה, קודם שהדליקו נרות חנוכה, אורים "ועל הניסים", ואפילו אם מתפללים ערבית מבעוד יום אחר פלג המנחה, אומרים "ועל הניסים" בתפילה.

ז - בברכת המזון בחג החנוכה צריך לומר "**ועל הניסים**" בהודאה, דהיינו קודם "ועל הכל", ואם שכח לאומרו, אם נזכר קודם שאמר "ברוך אתה ה'" כדי לחתום "על הארץ ועל המזון", חוזר ואומרו. ואפילו אמר "ברוך אתה", כל שלא הזכיר שם שמים בחתימה, חוזר. אבל אם אמר כבר "ברוך אתה ה'", לא יאמר "למדני חוקיך" ויחזור להזכיר "ועל הניסים", אלא ימשיך "על הארץ ועל המזון", ואינו חוזר. וטוב שיאמר "ועל הניסים" באמצע "הרחמן", דהיינו שיאמר: "הרחמן הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מתיתיה בן יוחנן" וכו'.

שבע חנוכות הן:

א. **חנוכת בריאתו של עולם** - דכתיב: "ויכֻלו השמים והארץ" (בראשית ב'), ואין "ויכֻלו" אלא לשון חנוכה.

ב. **חנוכת משה** - דכתיב: "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן" (במדבר ז', א).

ג. **חנוכת הבית** - דכתיב: "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (תהלים ל', א).

ד. **חנוכת בית שני** - שנאמר: "והקריבו לחנוכת בית אלהא" (עזרא ו', טז-יז).

ה. **חנוכת החומה** - שנאמר: "ובחֻנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים מכל מקומם להביאם לירושלים לעשות חנוכה ושמחה" (נחמיה י"ב, כז).

ו. **חנוכה זו של עכשו** - מבית חשמונאי, חנוכת הכהנים, זו שאנו מדליקין.

ז. **חנוכת העולם הבא** - שאף היא יש בה נרות, כדכתיב: "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים" (ישעיהו ל'). פסיקתא ב.

כך מדברים

תקשורת בין בני זוג בפרשת וישלח

לא מעט זוגות המבקשים לחזק את הקשר הזוגי ביניהם מתמודדים עם תקשורת לקויה, אי־הבנות ומחלוקות חוזרות סביב עניינים קטנים. כיצד ניתן לדבר באופן המקרב לבבות, גם בשעת מתח וחוסר הסכמה? בפרשת וישלח, מתוך הנהגתו של יעקב אבינו במפגש עם עֵשָׂו, נוכל ללמוד כמה יסודות חשובים לתקשורת נכונה בין בני זוג.

א. הכנה לשיחה

יעקב נערך למפגש בשלושה אופנים: דורון, תפילה ומלחמה. מכאן נלמד כי התמודדות עם מצב מורכב מחייבת הכנה מוקדמת, ולא תגובה מתוך סערת רגשות. גם בחיי הנישואין, כאשר מגיעים הביתה לאחר יום מתוח, ראוי שלא לפתוח מיד בשיחה רגישה. לעיתים נכון לומר: "אני זקוק לכמה דקות להירגע, ואחר כך נשוחח".

הפוגה קצרה עשויה למנוע מילים שקשה להשיבן.

ב. פותחים בכבוד ובהערכה

יעקב מדריך את שליחיו המלאכים לפנות לעֵשָׂו בלשון מכבדת: "**כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו, כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב**". אף בשעה של מתח, הוא בוחר בדרך של כבוד. כך גם בבית: בקשה המקדימה הכרת הטוב תתקבל בנפש אחרת מתלונה. במקום "אף פעם אינך עוזר", אפשר לומר: "אני מעריכה את ההשקעה שלך במשפחה, ואשמח שנחשוב יחד כיצד להקל עליי בערבים".

ג. מתחשבים בקצב של האחר

כאשר עֵשָׂו מציע להתקדם יחד, יעקב משיב: "**אֲדֹנִי יוֹדֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים**". הוא אינו דוחה את אחיו, אלא מתחשב ביכולת ובקצב של הנלווים אליו. בזוגיות, לא כל שיחה מבשילה לפתרון מידי. הקשבה אמיתית, מתוך רצון להבין את תחושות האחר, חשובה לעיתים יותר ממתן עצה או פתרון.

ד. מביטים בטוב

עֵשָׂו אומר: "**יֶשׁ לִי רָב**", ויעקב משיב: "**יֶשׁ לִי כֹל**". מידת ההסתפקות והכרת הטוב מעניקה לאדם שלווה ושמחה. בבית, אמירת תודה כנה ומפורטת על מעשה קטן עדיפה על אמירה כללית של תודה.

ה. השתיקה אינה תחליף לשיח

בפרשת דינה נאמר: "**וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב עַל בָּאם**". שתיקה במצב מורכב עלולה להותיר חלל של אי־הבנה. גם כאשר זקוקים לזמן, חשוב להסביר: "אני צריך לחשוב, אך הנושא חשוב לי ואשוב לדבר עליו". **תקשורת מקרבת אינה תמיד באה באופן טבעי.** לעיתים, דווקא מתוך רצון טוב, בני זוג מתקשים להבין זה את זו ולמצוא את הדרך לשיח בונה. אך תקשורת היא מיומנות שניתן ללמוד ולפתח, ובעבודה משותפת אפשר להפוך את המחלוקת להזדמנות לקרבה, להבנה ולחיזוק הקשר.

יש לכם שאלה בנושא זוגיות או שלום בית?
אתם מוזמנים לשלוח אליי והיא עשויה להיות הנושא של המאמר הבא.
הפרטים נשמרים בדיסקרטיות מלאה.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב שלמה דוידי הי"ו
יועץ נישואין ומשפחה - 0546598068

"כל ששלי – שלה הוא"

עוד מזמן עלייתה ארצה זכרה שולה את ימי הילדות שלה, אי שם במרקש שבמרוקו. עדת תלמידי חכמים יושבים ולומדים באור גדול. הרבה אהבה היא ספגה בבית ותמיד חלמה על בעל וילדים שהולכים ללמוד בבית הכנסת. כמה הערכה והערצה היו לה לבבא סאלי, כוח התורה שָׂבָה אותה. כשדוד שלה הציע להוריה את שולם, בעלה לעתיד, לחתן, המשפט הראשון שתפס אותה היה: "הוא נכד של רבנים גדולים ממרוקו". זה הספיק לה. הודתה לבורא עולם על המתנה שזכתה לה. החיים לימדו אותה להעריך גם הלאה את המתנה, כי שלום היה כלי מלא של מידות טובות וענווה. מיד לאחר החתונה סיפרה לשלום את החלום שלה: לראות אותו לומד תורה בבית הכנסת. אך המצב בארץ לא היה פשוט. כלכלית, ביטחונית. שלום עבד קשה מאוד. ביום עבד באחד המפעלים הגדולים, ובשעות הערב הלך לצבוע בתים אצל עשירי האזור. הביתה הוא הגיע מפורק.

ללא שולה, אשתו הנאמנה והמסורה, לא ברור איך היה מצליח לשרוד את היומיום.

המשפחה גדלה, ואיתה גם המחויבות. הם זכו לבית אמיתי, שלהם, ושולה המשיכה לשמור על החלום שלה.

באותם ימים עוד לא נוסדו שיעורי תורה לילדים ואולי הדמעות והתפילות של שולה פעלו את שלהם, ולאחר שנים, צעיר נמרץ ואנרגטי מבני ברק הגיע אליהם, מבקש לייסד שיעור ואמירת תהילים לילדים. שולה זרחה מאושר, הילדים שלה היו הראשונים לחנוך את השיעור.

השמחה של שולה לא ידעה גבול. ועם כל זה, החלום על שלום לא גווע. היא עדיין האמינה בכל לב שיום יבוא וגם הוא יהיה מיושבי בית המדרש.

ושלום? ידע את החלום של שולה, ובכל פעם שחזר הביתה מהעבודה היה פותח ספר תהילים. "אני לא יודע ללמוד", היה אומר לשולה, "אבל להתפלל ולומר תהילים - אני יודע". וכך היה יושב וממלמל פרקי תהילים, בבוקר אחר התפילה ובערב אחר העבודה.

הילדים גדלו, והבית התרוקן. שולה זכתה לראות אותם בונים בתים עם נכדים חכמים שהתורה היא מרכז חייהם, ועל זה היה מתמלא לבה בהודיה.

קרוב לבית היה בית הכנסת השכונתי. לא אחת הייתה שומעת את התפילות, וליבה עולה על גדותיו. בערבים, שעה שהמתינה לשלום שיחזור מהעבודה, היתה נכנסת לעזרת הנשים, פותחת ספר תהילים, מתפללת ומנשקת את ארון הקודש מרחוק. בבית הכנסת ישבה קבוצה של מבוגרים, שומעים שיעור מהרב. שולה ראתה אותם מקשיבים לרב עם ספרים פתוחים, ומשהו הרעיד לה את הלב.

אישה כמוה ראתה גם את השולחן הריק, לכאורה, מלבד בקבוק קולה וכמה כוסות חד פעמיות. באותו הרגע היא החליטה להביא כיבוד לשיעור, שיהא להצלחת שלום, להצלחת עם ישראל. אם היא יכולה לעשות משהו לכבוד התורה – אין מאושרת ממנה.

למחרת עמדה במטבח, אופה ואופה. את הכל היא שלחה אל בית הכנסת, לשיעור של הרב. כמה אור היה בעיניה שעה שעלתה שוב לעזרת הנשים, משגיחה מן החרכים על הלומדים, ולבה שמח בכל נגיסה. אם יש קמח – יש תורה. אין מאושרת ממנה, לראות את הצדיקים האלה אוכלים את ברכת ידיה. הצמידה ידיה ונשאה עיניים לשמיים, "תודה, אלוקים, שזכיתי להאכיל תלמידי חכמים. בבקשה, ששלום יהיה גם הוא חלק מהם", נשקה שוב לארון הקודש מרחוק.

בבית, שעה שערכה שולחן לשלום שהגיע מהעבודה, מניחה צלחת עם מעמול, העוגיות שהוא אוהב, הבריק לה רעיון.

למחרת, כאשר שלום חזר הביתה, ענן ריח של עוגיות מעמול טריות הנאפות בתנור קידם את פניו. בלוטות הרוק שלו נכנסו לפעולה. בדרך כלל, שולה מכינה אותן לעיתים רחוקות, ושומרת לו קופסאות במקפיא.

ההפתעה הריחנית הייתה קבלת פנים טעימה במיוחד.

על השולחן חיכו לו מגשים ארוזים של עוגיות ריחניות.

"זה לשיעור של הרב בבית הכנסת", אמרה. "תוכל בבקשה להביא להם את זה לשיעור?", שאלה. שלום, שאהבת תורה פועמת בו, וזכות לומדי התורה ידועה לו, הסכים מיד. "קודם תאכל, שימדורה", והגישה לו צלחת מלאה בכל טוב. כשסיים, החזיק את המגשים העמוסים, לקח גם כמה בקבוקי מיץ, שיהיה זכות ללומדים, וירד אל בית הכנסת.

במבוכה הוא ניגש לעבר הלומדים והניח את המגשים והבקבוקים. הם מיד קמו אליו. "רבנו, אתה הבעל של האישה היקרה שדואגת לנו כל יום לכיבוד טעים?", שאלו. "זכית, רבנו", "יישר כוח, תמסור לרבנית בבית, הכל טעים כל כך". שמח כל כך לשמוע את המחמאות על מעשי ידיה של שולה רעייתו. הרגש החם והקרבה שחש באותם רגעים פשטו בו בנינוחות נפלאה. הרב ביקש שיישאר איתם לשיעור. שלום נבהל קמעא, חושש.

מעולם לא פתח דף גמרא, איך יראה את קלונו ברבים?

אבל הרב, ציין לו מיד כי השיעור הוא שיעור הלכה, ואחריו לומדים גם את הדף היומי. הלכה זה כבר משהו שהוא יכול לשמוע. שלום קיווה שיהיה צלול ומרוכז. הטפיחות על הגב וההרגשה הנעימה תרמו. הוא נשאר ל-20 דקות.

שיעור ההלכה היה מרתק ומעניין, והוא הרגיש כוחות חדשים שזורמים לו בעורקים, מפיחים חיים.

אם רק היה מביט למעלה, היה רואה את שולה, עיניה דומעות ושפתיה ממלמלות. מי כמוה יודעת כוח של תפילות.

בסוף השיעור הרב שאל את שלום אם ירצה להישאר גם ללימוד הדף היומי, אך זה כבר היה מעל ומעבר למה ששלום הרגיש שהוא מסוגל.

בבית סיפר לשולה את הכבוד והיקר שקיבל, השמיע לה את דברי ההלכה, נהנה לראות את פניה קורנים כל כך, את האושר שהוא מסב לה.

למחרת, שוב המתינו לו מגשים חדשים עם מופלטות, כדורי תמרים ועוד מעדנים לשיעור בבית הכנסת.

כמו מלך הוא התקבל בשיעור, איזה כבוד ויקר. כמה תשבחות על מעשי ידיה של אשתו, על הנדיבות יוצאת הדופן. הרב הציע, והלומדים ביקשו ושלום נשאר לשיעור ההלכה, ועכשיו, כשהרגיש כבר יותר בנוח, הוא גם העז לשאול דבר שלא הבין כל כך, ואפילו הקשה על הלכה מסוימת. הרב התפעל מאוד מדבריו, ואמר שיש לו ראש של תלמיד חכם.

שלום זרח מאושר, וכך גם שולה, שעמדה בעזרת הנשים לדעת את שלום בעלה ומה ייעשה בו. ושוב, בבית, שלום סיפר לשולה מה הם למדו, סיפר את המחמאות שקיבלה, את המחמאה שקיבל מהרב. ובסוף-בסוף הוסיף ואמר שהרב הציע ללמוד איתו, לבד, פעם בשבוע, רק כדי שיבין איך ניגשים ללמוד דף גמרא, שלא יחשוש לנסות.

היא הביטה בו, תקווה מתגנבת ללב, אבל היא נזהרת, יודעת שפקעת מתירים בעדינות.

"חשבתי", הוא אמר, "שאם הרב מציע, אני לא יכול לומר לא. יהודי צריך לדעת איך לומדים דף גמרא, נכון?", הביט בה בעיניו התמימות-טהורות. והיא, חייכה את חיוכה הטוב. החיוך שהוא מכיר, שמח כל כך שהיא איתו, גם הפעם הזו.

למחרת שולה כבר הלכה איתו יחד לבית הכנסת.

הם ביחד בעסק הזה, עסק של לימוד תורה.

שלום נכנס לשיעור, ושולה מלמעלה, משקיפה עליו, עליהם. מתפללת, מבקשת, הנה – החלום שלה מתגשם.

גם אם זה בגיל מאוחר, עדיין לא אפסה תקווה.

גם רבי עקיבא למד לקרוא בגיל ארבעים.

חנוכה הגיע, בית הכנסת עמוס לומדים. שלום נעמד ליד הקבוצה של השיעור שלו, אומר את מילות "הסיום".

הוא זכה לסיים מסכת. שולה הכינה את כל הכיבוד.

שולחן מלכים נפתח בבית הכנסת, את כל נשמתה השקיעה בכל העוגות והמאכלים. "הֲדָרָן עֲלָךְ ... וַהֲדָרָךְ עֲלָן...", ולרגע נפגשים המבטים, ושלום בקולו הרם קורא לעברה:

"**כל ששלי - שלה הוא**". (ענבל עידן - הידברות)

יוסף זוכה ל"עלי עין"- בזכות שמירתו על צניעות אמו

"ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו"

רש"י ד"ה **"נגש יוסף ורחל"**.

בְּכֻלָּן הָאֻמָּהוֹת נִגְּשׁוֹת לִפְנֵי הַבָּנִים, אֲבָל בְּרָחֵל יוֹסֵף נִגַּשׁ לְפָנֶיהָ, אָמַר אִמִּי יְפַת תֹּאַר, שֶׁמָּא יִתְלֶה בָהּ עֵינָיו אוֹתוֹ רָשָׁע, אֶעֱמֹד כְּנֶגְדָּהּ וַאֲעַכְּבֶנּוּ מִלְּהִסְתַּכֵּל בָּהּ; מִכָּאן זָכָה יוֹסֵף **לִבְרָכַת עֲלֵי עַיִן**:

לַהֲבָנַת דִּבְרֵי רָשָׁ"י : יוֹסֵף מָנַע מֵעֵינָיו עֵשָׂו לְהִסְתַּכֵּל בְּאִמּוֹ, מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, זָכָה לִבְרָכַת עֲלֵי עַיִן.

רָצָה לְהַסְתִּיר אֶת אִמּוֹ – הִגְבִּיהוֹ הי"ת.

יַלְקוּט שִׁמְעוֹנִי "אֶלָּא אָמַר יוֹסֵף, הָרָשָׁע הַזֶּה עֵינוֹ רָמָה הֵיא, שֶׁמָּא יִתְלֶה אֶת עֵינָיו וּמַבִּיט בְּאִמָּא, וְגָבְהָה קוֹמָתוֹ וְכִסֶּה אוֹתָהּ, הוּא דְּהוּא אָמַר "בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי עָיִן" לְפָרֵעַ אוֹתוֹ עַיִן.

פֵּרוּשׁ: יוֹסֵף נִסָּה לְהַסְתִּיר אֶת אִמּוֹ וְלִכְסוֹתָהּ מֵעֵינוֹ שֶׁל הָרָשָׁע לְמִרְוֹת שֶׁלֹּא הָיָה גָּבוֹהַּ מַסְפִּיק, עַל כֵּן הִגְבִּיהוֹ ה'.

"בניך כשתילי זתים" – חינוך

הדוחק בחינוך הילדים נובע, בדרך כלל, לא מכך שאנחנו רוצים "לחנך" את הילד, אלא בגלל שאנחנו רוצים "ילד מחונך". **אנחנו לא רוצים לעבור את התהליך הארוך והמייגע הזה שנקרא "חינוך", אנחנו רוצים קיצור דרך, משהו שיעניק לנו כאן ועכשיו ילד עדין ומתחשב, אהוד על מוריו וחבריו, מצטיין בכל מקצוע, ובקיצור: יצרן נחת 24/7.** כלומר, אנחנו דואגים לעצמנו – איך זה יראה בעיני החברה? איך זה יראה בעיניי? אני עושה בושות... אני אבא שלא מצליח עם הילדים שלו, הם לא גדלים בצורה שאני רוצה שהם יגדלו. זהו היסוד המבדיל בין הורה שמעוניין לעבור עם בנו תהליך של חינוך, להורה שמעוניין לראות תוצאה של בן מחונך. הורה מחנך אמיתי, רוצה להיות עם ילדו בחוויית החינוך, לעמוד לצידו במשברי החיים, לשמוע את מצוקותיו ולפתור אותן, ובשום אופן לא "רק" לקבל מוצר מוגמר.

"חַנֹּךְ לַנַּעַר עַל פִּי דַּרְכּוֹ..." לא על פי דרכך, לא על פי הבנתך, ולא על פי קיצורי הדרך שלך – על פי דרכו!

יזכנו ה' יתברך לחנך את בנינו באהבה, ולחוות הצלחה בשני המישורים ובכלל.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרה"ג **יצחק יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק.**
בע"ה תתקיים **סעודה רביעית,** בחסות **" בית הלחם"**

מכבד ומזמין
לחיי שיווקי מזרחי
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה ולשנים רבות **וברכה ליצחק שיצליח בכל דרכיו ומעשיו.**
הצלחה לליאב, אוריה ואביה
להבדיל לע"נ **אברהם ישראלי** ז"ל

מכבד ומזמין
לחמי נאמן
תתברך באושר רפואה שלימה בכל מילי דמיטב בפרנסה טובה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה ולשנים רבות טובות ונעימות

מכבד ומזמין
ראובן ועדנה שאער
זכות תרומתם יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ולשנים רבות טובות ונעימות

מכבד ומזמין
לשאול וזיוה מאיר
שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה והצלחה לילדיהם וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה
לרפואת הדר בת מרים **טובה** בת דבורה **אושר** בן חמדה **לרפואת ניסים** בן סולטן
לע"נ **שרה בכורי בת חוה** ז"ל

מכבד ומזמין
לציון ויפה הורג'מן
זכות זיכוי הרבים שיתברכו באושר רפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ולשנים רבות טובות ונעימות ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

מכבד ומזמין
זמני התפילות בחנוכה במרכז הרוחני קהילתי "אוהל מועד"
נשיאים 3 יבנה
16:05 - מנחה.
16:30 - הדלקת החנוכיה
16:35 - ערבית ברוב עם וחלוקת סופגניות.
בערבי שבת **"וישב" "מקץ"** מנחה מוקדמת **בשעה 12:30**

מכבד ומזמין
ליעקב-ישראל ורעיה **ויאנה** בת נדיה
שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, לשנים רבות טובות ונעימות ונחת מיוצאי חלציהם **וברכה לשלמה, סיגלית, דניאל ואילנה**

רפואה שלימה
לטובה בכורי
בת דבורה
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה.
תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה ניסים**

כל הישועות והברכות
לרחל ואברהם אסחייק
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואתם והצלחת ילדיהם שיזכו לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה לשנים רבות טובות ונעימות. וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם
ולע"נ **אליעזר ומרים נתני** ז"ל

"קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה"
מזל טוב ואיחולים לבביים
ישראל וסוזנה גרינבסקי
דורון ודורית לנציאנו
לנישואי טל עם שקד
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר
"ענני הגמן בענני הגמן דבר נאה ומתקבל" שיזכו עוד השנה לזרע קודש בר-קיימא

מכבד ומזמין
לשרה בת גלית תזכה לפרי בטן וזרע קודש בר-קיימא במהרה. אושר, רפואה שלימה פרנסה טובה נחת ושלווה ולשנים טובות ונעימות

מכבד ומזמין
לרב **אלון שלום**
(סאלם) בן יהודה ואסתר שיתברך מפי עליון ובכל מילי דמיטב יאיר הקב"ה דרכו ומזלו מתוך בריאות איתנה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויתגשמו כל משאלות ליבו לטובה ולברכה

מכבד ומזמין
לזכריה וריינה עיש
יזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, אושר ושלווה.
יבורכו מפי עליון ויתגשמו משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם **וזיווגים הגונים לכל ילדיהם**

במלאת שלוש שנים
לע"נ החייל גיבור ישראל **נריה שאער** הי"ד
בן **ראובן ועדנה שיחיו**
האזכרה תתקיים אי"ה ביום שני כ' כסלו 15:00 - בחלקה הצבאית יבנה.
16:15 - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודת מצווה בבית הכנסת **"בוכריים"** יבנה

לע"נ הצנוע והענוני **אברהם ישראלי** בן יעקב וחנה ז"ל טו' כסלו פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענוני **נריה שאער** ז"ל בן ראובן ועדנה שיחיו כ' כסלו פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענוני **סביחה מאיר** ז"ל בת גורג'יה ז"ל כ' כסלו פקידת שנתה

לע"נ הצנועה והענוה **שרה אליאס** בת מרגלית ז"ל כא' כסלו פקידת שנתה

לע"נ הצנוע והענוני **יעקב לארי** בן מסאלה ז"ל ומרים שתחי"ה כג' כסלו פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענוני **יצחק מזרחי** בן אסתר ז"ל כא' כסלו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוני **רחמים אליאס** בן אשר ורבקה ז"ל כג' כסלו פקידת שנתו

לע"נ הצנוע והענוני **רחמים למעי** בן מאיר ז"ל כה' כסלו פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה **אסתר אלקובי** בת שמחה ז"ל יח' כסלו פקידת שנתה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן **מרים** הי"ו
הרב ניסן ישראלי בן **חנה** מנב"ת
יעקב אמונה בן **חנה** מנב"ת
נהיית ישראלי בת **שרה** מנב"ת
ריחן-רחל בת **ג'יראן** מנב"ת
מרגלית מוסאי בת **שמחה** מנב"ת
לידה הרוני בת **מרי** מנב"ת
יפה צברי בת **ריחן-רחל** מנב"ת
סימה טסה בת **מרגלית** מנב"ת
אורלי תחיה בת **איילה** מנב"ת

אברהם-יגל בן **רעות** הי"ו
יוסף אהרוני בן **ביבי** הי"ו
דוד דוידי בן **נרגס וזכריה** הי"ו
שמואל דוידי בן **ביבי** הי"ו
עדנה מוסאי בת **איריס** מנב"ת
חנה דוידי בת **שרה** מנב"ת
ישעיה נסימי בן **חנה** הי"ו
דליה נסימי בת **גורג'יה** מנב"ת
בהטרי ארשאבן בת **נובר** מנב"ת
דינה ללזרי בת **סולטנה** מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן **ריטה שתחי"ה**
אורן אהרון ז"ל בן **ריטה שתחי"ה**
אסתר אהרוני בת **גוהר וישששר** ז"ל
דרורי ארשאבן ז"ל בן **בהטרי שתחי"ה**
ישראל אוזן ז"ל בן **מרים וחיים שיחיו**
אמיליה מנטין בת **ברכוסה ואברהם** ז"ל
יעקוטה כהן בת **מישה** ז"ל
מזל בן-שושן בת **זהרה** ז"ל

ביבי-שרה לארי בת **אליהו ורבקה** ז"ל
כני יעקובי בת **נורו-חנה ויצון** ז"ל
פירוז שהקוהי בן זמנה ויהודה ז"ל
שלום מוסאי בן **רחל ושבתאי** ז"ל
שלמה לנקרי בן **סוליקה ואליהו** ז"ל
אליס פורת בת **סוליקה ואליהו** ז"ל
אתי (אסתר) בת **לטיפה** ז"ל
אתי (אסתר) בת **בלכנר** בת **שרה** ז"ל

בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה שיחיה